19/09/2020

“Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού ως Ύψωση του Μυστηρίου της Μετανοίας”

/ Γνώμες

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού ως Ύψωση του Μυστηρίου της Μετανοίας στη συνείδησή μας.

Του Ανδρέα Χριστοφόρου

Αγαπώ, σημαίνει Μετανοώ και συγχωρώ!

Γνωρίζουμε ότι αφού πρώτα ο Τίμιος Σταυρός βρέθηκε από την Αγία Ελένη στα Ιεροσόλυμα και έκτισε το Ναό της Αναστάσεως ο Πατριάρχης Μακάριος τον Ύψωσε στο Γολγοθά στις 14 Σεπτεμβρίου του 335 μ.Χ.

Γνωρίζουμε ότι ο Τίμιος Σταυρός εκλάπη απο τους Πέρσες το 614 μ.Χ. και επεστράφει στον Γολγοθά από τον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ηράκλειο, ο οποίος

τον ύψωσε ξανά στις 14 Σεπτεμβρίου 629.

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού στον Γολγοθά, σημαίνει Ύψωση του Μυστηρίου της Μετανοίας και Αφέσεως των Αμαρτιών στη συνείδησή μας ως του Κορυφαίου Μυστηρίου επιστροφής μας και Ένωσης μας με τον Θεό.

Η Μετάνοια είναι η Δωρεά στο Ανθρώπινο Γένος που δόθηκε από τον Ουράνιο Πατέρα λόγω της Σταυρικής Θυσίας του Υιού Του, του Χριστού.

Ο Χριστός εκούσια δέχτηκε τη συνέπεια της Αμαρτίας που είναι ο Θάνατος (δεν είπε ο Θεός στον Αδάμ και Εύα ότι εάν φάνε από τον απαγορευμένο καρπό θα πεθάνουν;)

Η καθημερινή συνέπεια της αποστασίας του Ανθρώπου από τον Θεό είναι ο Εγωκεντρισμός.

Διότι η Εντολή του Θεού στους Πρωτόπλαστους ήταν η μη βρώση του απαγορευμένου καρπού από το δένδρο της Γνώσης του Καλού και του Κακού.

Ποιός ήταν αυτός ο καρπός;

Η αυτονομημένη γνώση της Ζωής χωρίς την έμπνευση του Θεού, χωρίς σχέση με τον Θεό.

Ο Χριστός ζει την Κένωση διότι ρωτά τον Πατέρα Του:

«Ο Υιός ποιεί ουδέν βλέπει τον Πατέρα Του ποιούντα και ποιεί.

Τα λόγια που σας λέω τα ακούω από τον Πατέρα μου»

Γι αυτό με την Γέννηση του Χριστού ανέτειλε στον Κόσμο το Φώς της Γνώσεως, της Αληθινής Γνώσεως που είναι αποτέλεσμα της σχέσης με τον Θεό, της Κένωσης και όχι της αυτονομημένης γνώσης που ο Άνθρωπος θέλει να έχει, χωρίς αναμονή της από τον Θεό.

Αυτή η διαρκής ερώτηση του Υιού και η αναμονή απάντησης από τον Πατέρα Θεό, είναι η Κένωση.

Καμιά αυτονόμηση.

Αυτό περίμενε ο Θεός, ο Αδάμ και η Εύα να μην φάνε τον αυτονομημένο καρπό της Γνώσης αλλά να μένουν στη σχέση εμπιστοσύνης στην Πρόνοια του Θεού και να αναμένουν την Γνώση από τον Θεό, που ήταν αποδεδειγμένη αφού όλα τους τα έδωσε, τον Εαυτό Του, τον Παράδεισο και τον Έναν για τον Άλλον.

Όλα ήταν έτοιμα για να ζουν την Αγάπη του Τριαδικού Θεού.

Αυτή η αυτονόμηση, να παραβούν την Εντολή και να κόψουν την σχέση με τον Θεό και κυρίως η Αμετανοησία γέννησε την Έξοδο από τον Παράδεισο, τη Μέριμνα, την φθορά, τον Θάνατο αλλά κυρίως τον Εγωκεντρισμό και τη δαιμονική αιχμαλωσία στον Άδη.

Ο Εγωκεντρισμός είναι το αντίθετο της Αγάπης που είναι ο Τριαδικός Θεός διότι στρέφει τον Άνθρωπο προς τον Εαυτό του αντί προς τον Θεό και τον πλησίον.

Ο Εγωκεντρισμός ως Ζωή είναι το αντίθετο της Θυσίας που είναι η Κένωση και η ένωση με τον Θεό.

Ο Εγωκεντρισμός είναι μάνα όλων των παθών.

Στη Σταύρωση Του ο Χριστός νικώντας ως Άνθρωπος τον Εγωκεντρισμό της Ανθρώπινης Φύσης, αποδεχόμενος όντας Αθάνατος, να πεθάνει για να ελευθερώσει τον Άνθρωπο από τον Εγωκεντρισμό τον Θάνατο, την φθορά και τον διάβολο που τον αιχμαλώτιζε στον Άδη μετά θάνατον.

Με την Σταύρωση και την Ανάσταση Του έδωσε στον Άνθρωπο τη δυνατότητα με το Άγιο Πνεύμα να ελευθερώνεται από την Αμαρτία, τον Εγωκεντρισμό και τις συνέπειες του και να ενώνεται ξανά με τον Θεό.

Αυτή η πιο πάνω Δωρεά είναι το Μυστήριο της Μετανοίας που προσφέρεται με το Βάπτισμα και Χρίσμα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η ενεργοποίηση της Μετανοίας εξαρτάται από την απόφαση του Ανθρώπου να αφήσει τον Εγωκεντρισμό και την Αμαρτία να ζητά Συγχώρεση από τον Θεό και μετά να συγχωρά ο Άνθρωπος τον πλησίον του.

Ο Θεός συγχωρεί μέσα από την Μετάνοια την Εξομολόγηση την Θεία Κοινωνία, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η συγχώρεση του Θεού και η ένωση με τον Χριστό μεταμορφώνει σιγά σιγά τον Εγωκεντρισμό ως πηγή της αμαρτίας σε Κένωση και Αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον.

Η Αγάπη γεννιέται από τη Μετάνοια για την παράβαση των Εντολών του Θεού που είναι Εντολές Αγάπης και τη Συγχώρεση του πλησίον.

Αγαπώ σημαίνει Μετανοώ και Συγχωρώ!